

CONSILIUL LEGISLATIV

Direcția pentru Relații cu Senatul	
Bp. 109 / 3.04.2026	
C 236 / 14.04.2026	

AVIZ

**referitor la propunerea legislativă pentru completarea
art. 6 din Legea nr. 217/2003 pentru prevenirea și
combaterea violenței domestice**

Analizând propunerea legislativă pentru completarea art. 6 din Legea nr. 217/2003 pentru prevenirea și combaterea violenței domestice (b109/03.03.2026), transmisă de Secretarul General al Senatului cu adresa nr. XXXV/1114/09.03.2026 și înregistrată la Consiliul Legislativ cu nr. D175/10.03.2026,

CONSILIUL LEGISLATIV

În temeiul art. 2 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 73/1993, republicată, și al art. 29 alin. (4) din Regulamentul de organizare și funcționare a Consiliului Legislativ,

Avizează negativ propunerea legislativă, din următoarele considerente:

1. Propunerea legislativă are ca obiect de reglementare completarea Legii nr. 182/2002, cu modificările și completările ulterioare, în scopul instituirii unui mecanism procedural de informare efectivă a victimei violenței domestice cu privire la drepturile sale fundamentale prevăzute de lege.

Potrivit **Expunerii de motive**, „Prezenta propunere legislativă urmărește completarea articolului 6 din Legea nr. 217/2003 cu două noi alineate care instituie un mecanism obligatoriu de informare a victimei violenței domestice cu privire la drepturile sale prevăzute la alineatul (1) literele c)- e), respectiv dreptul la protecție specială, dreptul la servicii de consiliere, reabilitare, reintegrare socială și asistență medicală gratuită, precum și dreptul la consiliere și asistență juridică gratuită”.

2. Menționăm că, prin avizul pe care îl emite, Consiliul Legislativ nu se pronunță asupra oportunității soluțiilor legislative preconizate.

3. Prin conținutul său normativ, propunerea legislativă face parte din categoria **legilor ordinare**, iar în aplicarea prevederilor art. 75 alin. (1) din Legea fundamentală, prima Cameră sesizată este Senatul.

4. **Ca observație de fond**, semnalăm că, **în considerarea prevederilor art. 58 alin. (1) și (2) și art. 59 alin. (2) din Legea nr. 24/2000, soluția legislativă propusă nu se integrează tematic la art. 6**, articol ce conține norme care au caracter preponderent enumerativ/declarativ - mai exact, care consacră drepturile victimei - nu răspunde exigențelor de integrare organică a noii soluții în actul de bază și este susceptibilă să genereze un paralelism legislativ.

Din analiza normelor propuse a fi integrate în structura art. 6 din actul normativ de bază, **constatăm că acestea nu consacră, în realitate, drepturi noi**, ci instituie obligații procedurale în sarcina autorităților și reguli privind consemnarea informării pe care le regăsim reglementate la art. 6 lit. b) *„dreptul la informarea cu privire la exercitarea drepturilor sale”* și respectiv art. 7 alin. (2) care *stabilește deja obligația autorităților administrației publice centrale și locale de a asigura exercitarea dreptului la informare al victimelor*, enumerând conținutul concret al acestor informații, și, ca atare, în actuala redactare, norma este susceptibilă de a aduce atingere dispozițiilor art. 16 alin. (1) și art. 60 alin. (1) din Legea nr. 24/2000.

Totodată, la **Art. I**, pentru norma preconizată la **art. 6 alin. (2)**, **constatăm că aceasta limitează obligația de informare doar pentru drepturile prevăzute la art. 6 alin. (1) lit. c) - e)**, deși legea în vigoare instituie deja, la **lit. b)**, dreptul victimei la informarea cu privire la exercitarea drepturilor sale, iar **art. 7 alin. (2)** detaliază conținutul informațiilor ce trebuie furnizate acesteia.

Ca atare, considerăm că restrângerea noii obligații doar la **art. 6 lit. c) - e)** este insuficient motivată și susceptibilă să creeze confuzii cu privire la întinderea obligației de informare.

De asemenea, menționăm că sintagma **„La primul contact al victimei cu o autoritate competentă în prevenirea și combaterea violenței domestice ori cu un organ judiciar, precum și anterior primei audieri sau declarații (...)”** este lipsită de precizie și claritate deoarece nu rezultă clar dacă este vorba despre o singură obligație de informare, realizată o singură dată, sau despre obligații succesive, în funcție de etapa procedurală.

În concluzie, introducerea unor alineate noi în structura art. 6, fără transformarea textului actual în alin. (1), și **fără corelare cu dispozițiile art. 7**, nu răspunde exigențelor de integrare organică a noii soluții în actul de bază și riscă să genereze paralelism legislativ.

Referitor la cele menționate supra, prin **Decizia nr. 619/2016**, Curtea Constituțională a reținut că „*legea trebuie să întrunească cele trei cerințe de calitate care rezultă din art. 1 alin. (5) din Constituție - claritate, precizie și previzibilitate. Curtea a statuat că respectarea legilor este obligatorie, însă nu se poate pretinde unui subiect de drept să respecte o lege care nu este clară, precisă și previzibilă, întrucât acesta nu își poate adapta conduita în funcție de ipoteza normativă a legii. De aceea, una dintre cerințele principiului respectării legilor vizează calitatea actelor normative. Așadar, orice act normativ trebuie să îndeplinească anumite condiții calitative, respectiv să fie clar, precis și previzibil (...).*”

Curtea a stabilit că cerința de claritate a legii vizează caracterul neechivoc al obiectului reglementării, cea de precizie se referă la exactitatea soluției legislative alese și a limbajului folosit, în timp ce previzibilitatea legii privește scopul și consecințele pe care le antrenează”.

De asemenea, prin **Decizia nr. 242/2020**, Curtea Constituțională a statuat că „*(...) există paralelism legislativ atât în situația în care se reglementează identic într-o anumită sferă a relațiilor sociale, cât și atunci când aceeași problemă este reglementată diferit. (...)*”.

Prin urmare, propunerea legislativă, în ansamblul său, încalcă prevederile **art. 1 alin. (5) din Constituție**, care consacră principiul legalității, în componenta privind calitatea legii.

*

* *

Față de cele de mai sus, propunerea legislativă nu poate fi promovată în forma propusă.

PREȘEDINTE

Florin IORDACHE

București

Nr. 312/02.04.2026